

Ο ΦΙΛΛΕΛΛΗΝ ΑΒΟΥΤ.

(Ἐκ τῆς Νέας Ἐποχῆς τῆς Κερκύρας).

Nos lecteurs liront avec beaucoup de plaisir la lettre suivante de M. Edmond About, qui traite des affaires de la Grèce, et qui contient de sages conseils touchant l'avenir de notre nation.

M. About, s'adressant à un de nos compatriotes qui vient de publier dernièrement une brochure sur la question de la succession, considère cette thèse comme secondaire. La principale question, selon lui, consiste dans la délivrance des peuples qui se trouvent sous le joug turc et dans la formation d'un État grec fort et puissant.

Nous partageons pleinement son opinion, et, tout en exprimant notre reconnaissance envers M. About, nous nous croyons heureux de pouvoir publier les premiers cette lettre.

« Pétersbourg, le 30 mai 1862.

« Cher Monsieur,

« J'ai lu votre brochure avec le plus vif intérêt; rien de ce qui touche à la Grèce ne saurait m'être indifférent.

« Vous avez grandement raison de pourvoir à l'avenir de votre beau pays et de chercher un remède à ses maux, tandis qu'il en est temps encore. Bientôt peut-être les événements se précipiteront avec une telle rapidité qu'ils laisseront peu de place aux délibérations de la sagesse. Les théoriciens comme vous seront entraînés eux-mêmes au fort de la mêlée; il faudra, bon gré mal gré, passer de la théorie à l'action.

« Je ne parle pas du jour où la succession du roi Othon sera ouverte, mais du jour glorieux et prochain où tous les Grecs de l'Europe revendiqueront leur indépendance et courront à l'unité.

« Que l'honnête et débile fondateur d'une petite monarchie absolue sommeille plus ou moins longtemps sur le trône; —

qu'il y soit remplacé par un jeune Grec de bonne famille ou par quelque cadet d'une dynastie étrangère, — c'est une question de médiocre importance, car le royaume grec n'est pas viable dans les limites que la diplomatie lui a imposées. Il faut qu'il s'agrandisse par la plus légitime de toutes les conquêtes, la revendication de son patrimoine.

« L'empire ottoman va tomber; c'est un accident désormais inévitable. La Russie et l'Angleterre accourent déjà au partage; mais les races chrétiennes, affranchies de la domination turque après quatre cents ans de misère, se laisseront-elles prendre, manier et partager comme une matière inerte? Non, sans doute. Elles profiteront du grand désastre pour s'émanciper tout à fait, et, tandis que l'Angleterre et la Russie se disputeront les dépouilles du sultan, on verra sortir de terre un troisième larron, — *le droit national*.

« Sur les ruines de la Turquie s'élèvera une grande nation grecque, comme la grande nation italienne s'est élevée sur les ruines du despotisme clérical. Les Hellènes valent les Italiens par l'intelligence et le courage; ils se réuniront, eux aussi, pour former un vaste empire. Que faut-il pour achever cette révolution, qui est toute préparée dans les esprits? Une occasion et un homme. L'occasion ne se fera pas attendre. Quant à l'homme... cherchez-le parmi vous. Ne demandez rien à l'étranger, si vous ne voulez pas qu'on vous envoie encore un *tronçon de dynastie stérile*, qui ne sera ni de votre race, ni de votre religion, ni de votre choix, ni de votre goût. Méfiez-vous de la diplomatie européenne; c'est à elle que vous devez trente ans de faiblesse et d'impuissance. N'attendez rien que de vous-mêmes. Vous trouverez dans vos rangs des hommes d'État et des hommes d'action, des Cavours et des Garibaldi; peut-être un Victor-Emmanuel; peut-être un Washington.

« Si vous découvrez parmi vous un homme d'étoffe royale, un de ces individus qui portent sur le front la puissance empreinte, et qui se font obéir avant même d'avoir commandé, vous aurez votre Victor-Emmanuel. La Grèce et l'Italie marcheront fraternellement côte à côte.

« Mais votre sort serait peut-être encore plus enviable si un Washington national vous rendait à la fois l'indépendance et la liberté.

« EDMOND ABOUT. »

Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν εὐχαρίστως θέλουν ἀναγνώσει τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν τοῦ παρ' Ἑλλήσι γνωστοῦ Γάλλου σατυρικοῦ Κ. Ἐδμόνδου About, πραγματευομένην περὶ τῶν Ἑλληνικῶν, καὶ περιέχουσαν σπουδαίας καὶ φρονίμους πρὸς τὸ ἡμέτερον Ἔθνος συμβουλὰς τὰς ὁποίας δὲν διστάζομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὡς ὀρθὰς καὶ σωτηρίους πρὸς τὴν μέλλουσαν τύχην τῆς πατρίδος.

Καθὰ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐξάγεται, ὁ Γάλλος φιλέλληνα ἀπευθύνεται πρὸς τινὰ ὁμογενῆ ἐσχάτως ἐκδώσαντα φυλλάδιον περὶ τῆς διαδοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου. — Καὶ τὸ μὲν ζήτημα τῆς διαδοχῆς θεωρῶν ὡς ὅλως δευτερεῦον, πρῶτον δὲ καὶ κύριον πάντων τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων λαῶν τῆς Τουρκίας καὶ τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν εἰς ἓν Κράτος Ἑλληνικὸν, διορᾷ τὸ μέγα μέλλον τῆς φυλῆς μας ἐν τῇ ἀδελφικῇ ἐνώσει τῶν ἑλληνο-λατινικῶν φυλῶν.

Πρὸς τὸν εἰλικρινῆ τοῦτον ὑπέρμαχον τῆς φυλῆς μας ἐκφράζοντες δημοσίᾳ τὴν ἄκραν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην, εὐτυχεῖς λογιζόμεθα παραδίδοντες πρῶτοι ἡμεῖς εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολὴν του, ἔχουσαν οὕτω.

Προσφιλέστατε Κύριε,

Ἀνέγγων μετὰ πλείστης ὄσης προθυμίας τὸ φυλλάδιόν Σας· πᾶν ὅ, τι ἀποβλέπει τὴν Ἑλλάδα δὲν δύναται νὰ μοὶ εἶναι ἀδιάφορον.

Μέγα δίκαιον ἔχετε, ἵνα προνοήσητε περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ὠραίας Σας πατρίδος καὶ ζητήσητε θεραπείαν τινὰ τῶν δεινῶν της, ἐνόσω ὑπάρχει ἀκόμη καιρὸς. Μετ' οὐ πολὺ ἴσως τὰ συμβάντα θέλουν ἐπέλθει μὲ ταύτην ταχύτητα, ὥστε δὲν θὰ συγχωρήσουν τὰς ἐσκεμμένας καὶ συνετάς ἀποφάσεις. Ἡ ἀκατάσχετος φορὰ τῶν πραγμάτων θέλει τότε συμπαρασύρει καὶ τοὺς θεωρητικοὺς ἀνδρας, ὡς Ὑμᾶς· ἀνάγκη ὅθεν νὰ μεταβῇ τις, ἐκὼν ἄκων, ἀπὸ τῶν θεωριῶν εἰς τὸ πεδῖον τῆς ἐνεργείας.

Δὲν ὀμιλῶ περὶ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν θέλει συμβῆ ἡ ἑναρξίς τῆς διαδοχῆς τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐνδόξου καὶ προσεγγιζούσης ἡμέρας, καθ' ἣν ὅλοι τῆς Εὐρώπης οἱ Ἕλληνες θέλουν διεκδικήσει τὴν ἀνεξαρτησίαν των καὶ σπεύσει εἰς τὴν ἐνότητά των.

Ἐὰν ὁ χρηστὸς καὶ ἀσθενὴς ἰδρυτὴς μικρᾶς ἀπολύτου μοναρχίας θὰ ὑπνώττη ἐπὶ μακρὸν εἰσέτι ἢ μικρὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου, — ἐὰν θὰ διαδεχθῇ αὐτὸν νέος Ἕλληνα εὐπατρίδης ἢ δευτερότοκος γόνος ξένης δυναστείας, τοῦτο δὲν εἶναι πολλοῦ λόγου ζήτημα, — διότι τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα ἡ διπλωματία τῷ ἐπέβαλε. Ἀνάγκη τὸ βασίλειον τοῦτο νὰ ἐπεκταθῇ διὰ τῆς νομιμωτέρας πασῶν τῶν κατακτήσεων, τῆς διεκδικήσεως τῆς περιουσίας του.

Τὸ Ὄθωμανικὸν κράτος πίπτει· τὸ συμβᾶν τοῦτο εἶναι πλέον ἀναπόφευκτον. Ἡ Ῥωσσία καὶ ἡ Ἀγγλία ἐπισπεύδουσιν ἤδη τὴν διανομὴν· ἀλλ' αἱ χριστιανικαὶ φυλαὶ ἀπελευθερούμεναι τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ μετὰ τετρακόσια ἔτη ταλαιπωριῶν θέλουν ἀφήσει νὰ τὰς καθέξωσι, νὰ τὰς μεταχειρισθῶσι, νὰ τὰς διαμελίσωσιν, ὡς ἀψυχον ἕλην; Οὐχί, βεβαίως. Θέλουσιν ὠφελῆθῃ τῆς μεγάλης καταστροφῆς, ὅπως ὀλοτελῶς ἀπελευθερωθῶσιν· ἐν ᾧ δὲ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ῥωσσία θέλουν διαφιλονεικῆσαι πρὸς ἀλλήλας τὸν νεκρὸν τοῦ Σουλτάνου, θέλει ἐμφανισθῇ εἰς τὸ μέσον τρίτος διάδικος — τὸ ἐθνικὸν δίκαιον.

Ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Τουρκίας θέλει τότε ἐγερθῆ ἰσχυρὸν Ἑλληνικὸν Κράτος, καθὼς τὸ μέγα Ἰταλικὸν Ἔθνος ἠγέρθη ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ κληρικοῦ δεσποτισμοῦ. Οἱ Ἕλληνες ἀξίζουσιν, ὅσον καὶ οἱ Ἴταλοι, διὰ τε τὴν νοημοσύνην καὶ τὴν ἀνδρείαν, καὶ θέλουν συνενωθῆ πρὸς σχηματισμὸν μεγάλης Αὐτοκρατορίας.

Τί χρειάζεται νῦν πρὸς κατόρθωσιν τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης, τῆς ἤδη ἠθικῶς παρασκευασθείσης; εὐκαιρία τις καὶ ὁ κατάλληλος ἀνὴρ. Ἡ εὐκαιρία δὲν θέλει βραδύνει. Τὸν ἀνδρα... ζητήσατέ τον ἐν μέσῳ Ὑμῶν. Μὴν ἀπαιτήσητέ τι παρὰ τῶν ξένων, διότι θέλουν Σᾶς ἐξαναπέμψει κλάδον τινα ἀκάρπου δυναστείας, ἀλλόφυλον, ἀλλόθρησκον, ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς Σας καὶ τῆς ὀρέξεώς Σας. Μὴν ἔχετε πίστιν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν, ἣτις εἶναι ἡ αἰτία τῆς τριακονταετοῦς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς ἀδυναμίας Σας. Μὴ περιμείνατε, εἰμὴ ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν Σας. Θέλετε εὐρεῖ εἰς τὰς τάξεις Σας ἀνδρας πολιτικούς καὶ ἀνδρας ἐνεργείας, Καβούρ καὶ Γαριβάλδας, — ἴσως δὲ ἓνα Βίκτωρα Ἐμμανουήλ καὶ ἓνα Βασιγκτώνα.

Ἐὰν ἐν τῷ μέσῳ Ὑμῶν εὐρεθῆ ἀνὴρ ἡγεμονικὸς ἐξ ἐκείνων, οἵτινες φέρουσιν ἐπὶ τοῦ μετώπου των ἐγκεχαραγμένην τὴν δύναμιν, καὶ ἐπιβάλλουσιν ὑπακοήν, πρὶν ἢ διατάξωσιν, αὐτὸς ἔσεται ὁ ἰδικὸς Σας Βίκτωρ Ἐμμανουήλ· ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Ἰταλία θέλουν τότε βαδίσει ἀδελφικῶς ἢ μία πλησίον τῆς ἄλλης.

Ἄλλ' ἡ τύχη Σας θὰ ᾔηται ἴσως μᾶλλον ἐπίζηλος, ἐὰν τις ἐκ τοῦ ἔθνους Σας Βασιγκτῶν Σᾶς ἀποδώσῃ συνάμα τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

ἘΔΜΟΝΔΟΣ ἈΒΟΥΤ.

Σ. Ε. Πέρυσί μοι ἀπηύθυνεν ὁ Κ. Ἀβούτ γράμμα πραγματευόμενον περὶ τοῦ Ἑλλήν. ζητήματος καὶ μέλλον νὰ πραταχθῆ πραγματείας ἀδημοσιεύτου περὶ Ἑλλάδος. Μὴ δυνηθεῖς νὰ τὸ δημοσιεύσω διὰ τοῦ παρισινοῦ ἢ τοῦ Ἑλλήν. τύπου, τὸ ἐπεμψα εἰς Πετρούπολιν πρὸς φίλον ζητήσαντα αὐτόγραφόν τι τοῦ εὐφυοῦς ἐκδότου τῆς Γαστάνας. Ἄγνοῶ πῶς ἐξεδόθη ἐν τῇ Κερκυραίᾳ ἐφημερίδι ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ.